

L'euroregió de Maragall

La proposta de Pasqual Maragall d'impulsar una euroregió que abracci els territoris de l'antiga Corona d'Aragó i les regions administratives de Llenguadoc-Rosselló i Migdia-Pirineus ha aconseguit excitar la caverna mesetària fins a límits sorprenents. És sorprenent en primer lloc perquè l'euroregió ja funciona des de fa temps i s'anomena Comunitat de Treball dels Pirineus, tot i que abraça un àmbit de treball diferent, que arriba fins al País Basc i que prescindeix del País Valencià i de les Illes. I en segon lloc és sorprenent perquè les euroregions són un model d'organització regional previst i potenciat per la UE.

Per tant, si la caverna mesetària s'excita i el cap de la tribu la condemna al foc etern és per altres motius. Primer, quan Aznar ataca l'euroregió de Maragall vol presentar Zapatero com un enemic de l'Espanya unitària i desgastar-lo electoralment. Amb tot, indirectament Aznar converteix Maragall en l'Ibarretxe català, cosa que treu vots al PSOE a Espanya però fa que el líder del PSC guanyi punts a Catalunya.

Però les crítiques a l'euroregió de Maragall no provenen només d'un càlcul purament electoralista. Les crítiques vénen també perquè en la proposta de Maragall hi ha subsumida la idea que més enllà del Principat de Catalunya hi ha un territori que té uns trets econòmics, socials i culturals comuns, un territori que pot vertebrar-se i que té una gran potencialitat dins la UE. És la idea de Països Catalans, reformulada en clau de segle XXI. Si Maragall hagués proposat una regió entre Catalunya, Aragó i la Rioja, ningú no hauria piulat. El que molesta és que algú els vulgui redibuixar el mapa o diluir la frontera artificial entre estats.

Pere Martí

La crònica

Una tele que continua igual i un rector que vol canviar

Divendres, 22 d'agost

L'Estatut d'ICV. El president d'Iniciativa per Catalunya Verds visita Prada de Conflent per explicar que el nou Estatut, sigui com sigui, ha de tenir més suport que el purament polític. Tenint en compte que l'actual Estatut va rebre el suport majoritari del poble català en múltiples manifestacions, Saura és partidari que el poble en torni a ser el garant últim de la reforma. La manera d'aconseguir-ho, segons ell, és implicar tants agents socials i entitats cíviques com sigui possible perquè aportin les seves idees al nou model d'Estatut. La idea del líder d'Iniciativa no és tant un referèndum sinó una "mobilització" que deixi els que hi estan en contra sense arguments.

Diumenge, 24 d'agost

L'Estatut de CiU. El conseller en cap de la Generalitat de Catalunya, Artur Mas, presenta també a Prada de Conflent la proposta de CiU de reforma de l'Estatut de Catalunya, en l'acte de clou de la Universitat Catalana d'Estiu. El nou text hauria de "blindar l'autogovern de Catalunya i tenir les mans lliures per actuar", segons Mas. El pròxim candidat de la federació nacionalista a la Generalitat deixa caure que podrien plantejar canvis en la Constitució si l'Estatut no "encaixa" amb aquesta llei. Tot i això també reconeix que la modificació d'aquest text és molt complicada perquè ni el PP ni el PSOE en voldran tocar una coma, ja que tots dos pensen que "les autonomies han tocat sostre".

El rector tranquil. El rector de la Universitat Catalana d'Estiu, Joandomènec Ros, vol millorar les relacions d'aquesta institució amb l'Institut d'Estudis Catalans i la xarxa d'universitats Institut Joan Lluís Vives. Diu que proposarà una reforma dels estatuts de la Fundació de la UCE perquè totes dues hi tinguin un paper actiu. Ros va llançar un altra idea brillant, però arriscada, sobretot si

es té en compte que les universitats catalanes col·laboren però es fan la competència les unes amb les altres: que totes plegades facin un programa conjunt de les universitats d'estiu.

Dimarts, 26 d'agost

El tèxtil, a la vora del precipici. L'edició valenciana d'*El País* fa públic un informe elaborat per encàrrec de l'Observatori Industrial del Tèxtil i del Ministeri de Ciència i Tecnologia que alerta que als centres de producció de les comarques de la Vall d'Albaida i de l'Alcoià es pot perdre fins a un 43% del treball en aquest sector en els pròxims deu anys. Aquest document posa el dit a la nafra en les debilitats d'un sector econòmic, el tèxtil, sobre el qual ja han llançat el crit d'alarma nombrosos especialistes. El Govern valencià, en canvi, no ha començat a treballar seriosament per acabar amb alguns dels problemes estructurals d'una activitat econòmica que pot patir un cataclisme històric.

El jutjat d'instrucció d'Alcoi, en el punt de mira. Francisco Gómez, l'únic acusat per un triple crim comès l'any 1999 a Benifallim (Alcoià), ix del penal de Fontcalent perquè ha passat el temps màxim (quatre anys) que es pot estar tancat en presó preventiva sense que se celebri judici. El cas es troba encara en fase d'instrucció al jutjat d'Alcoi, que durant aquest període de temps ha tingut tres canvis de jutges i una evident manca de mitjans que ja s'ha fet palesa en altres processos instruïts per aquest jutjat, com és per exemple el del cas Ardityl, el procés d'instrucció del qual va durar deu anys. El Consell General del Poder Judicial, enmig de l'enorme polseguera aixecada per la posada en llibertat de Francisco Gómez, s'adona finalment dels nombrosos ajornaments del jutjat d'instrucció d'Alcoi, i envia el seu servei d'inspecció perquè n'investi-ge la situació.

Dalt, imatge d'una fàbrica tèxtil a l'Alcoià. Un informe alerta que en deu anys aquest sector pot perdre fins al 43% dels llocs de treball. Al costat d'aquestes ratlles, el conseller català de Turisme, Antoni Fernández Teixidó, que presenta, amb el conseller balear del ram, Joan Flaquer, i el president de les Illes, Jaume Matas, un conveni de promoció dels dos territoris.

Dimecres, 27 d'agost

Canal 9, més del mateix. El consell d'administració de Ràdio Televisió Valenciana, amb els vots dels representants del PP, que tenen majoria absoluta, torna a nomenar com a director general de l'ens Josep Vicent Villaescusa. També repetiran amb ell la directora de Canal 9, Genoveva Reig, i Anacleto Rodríguez, director de Ràdio 9. En el debat del consell d'administració, els representants socialistes arremeten amb duresa contra Villaescusa, i critiquen "la inexistent renovació democràtica en una institució que ha passat la seua època més dura sota la direcció de Villaescusa". Els socialistes consideren que la reelecció del tàndem zaplanista Villaescusa-Reig és una nova derrota del president de la Generalitat Valenciana, Francesc Camps, a mans del ministre de Treball, el qual "pretén seguir utilitzant per a interessos personals un ens públic".

Teixidó acusa. El conseller de Treball, Indústria, Comerç i Turisme de la Generalitat de Catalunya, Antoni Fernández Teixidó, és rebut pel president del Govern balear, Jaume Matas, i pel conseller de Turisme de les Illes, Joan Flaquer. Tots tres anuncien que continuaran treballant junts en la promoció turística dels dos territoris perquè esdevinguin "un referent a la Mediterrània". Encara que la iniciativa pot semblar incoherent amb les paraules de Matas de la passada setmana —que va rebutjar tant sí com no una euroregió com la que proposa Maragall (i que habitualment serveix per desenvolupar convenis d'aquesta mena)—, benvinguda sigui. Favor per favor, el conseller Fernández Teixidó manifesta els seus dubtes sobre la destinació final dels diners recaptats per l'anterior executiu balear amb l'ecotaxa. És, així, una acusació de malbaratar fons públics?

Bicefàlia

En uns quants episodis de la política valenciana —i no pocs—, el curs es reemprèn amb les mateixes incògnites amb què es tancà i que, en resum, se sintetitzen en dos: la primera marca l'eficiència i independència del nou Consell, que ben just ha tingut temps de posar-se a funcionar i de demostrar si la seua gestió està d'acord amb el pes polític que se li atorga, i la segona consisteix en el marc de coexistència que tenen l'actual president de la Generalitat, Francesc Camps, i el seu antecessor, l'ubic Eduardo Zaplana, decidit a defensar i tutellar la seua taifa autonòmica.

Resulta obvi, així, que per notables i reiterades que siguen les discrepàncies i fins i tot les desavinences personals —pels dos tarannàs tan diferents que tenen—, els dos intentaran que trascendesquen al mínim possible, perquè l'any electoral s'acosta i perquè al PP, fins ara, li ha anat d'allò més bé projectar una imatge de futur de partit cohesionat. Una altra cosa serà que les cohorts àuliques de l'un i de l'altre, és a dir, els seus fans més pròxims, observen la mateixa prudència. Cal sentir-los desbarrar en privat per a provar el menyspreu que es professen, i molt especialment el que destil·la el zaplanisme obsequient, convertit en el guardià intransigent del llegat. El que els agrada realment és fer suficients mèrits per a emigrar al parnàs madrileny.

El més previsible, tanmateix, és que la sang no arribe al riu. Per ara. El ministre no pot continuar passant factura indefinidament dels serveis prestats, ni tampoc creure's imprescindible. D'aquests, n'hi ha el cementeri ple. Estaria bé, sens dubte, que no intentara demostrar el contrari.

J. I. Pérez Benlloch